

2. Naruszenie traktatów

- Skarżąca w tym miejscu podnosi, że decyzja Komisji wszczynająca postępowanie narusza art. 107 ust. 1 TFUE. W tym kontekście wyjaśnia, że Trybunał orzekł już w swoim wyroku z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie C-379/98 PreussenElektra, Rec. 2001, s. I 2099, że Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (ustawa o energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, zwana dalej „EEG”) nie przyznaje żadnej pomocy państwa. EEG obowiązuje nadal niezmiennie w swoim zasadniczym kształcie. W szczególności nie uległy zmianie aspekty istotne dla oceny z punktu widzenia pomocy państwa. To samo odnosi się względem decyzji pozwanej z dnia 22 maja 2002 r. (Dz. U. C 164, s. 5), mocą której pozwana stwierdziła, że EEG nie stanowi żadnej pomocy państwa.
- Następnie skarżąca utrzymuje, że zmniejszenie dopłaty EEG nie spełnia przesłanek pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE. W tym kontekście w szczególności twierdzi, że zmniejszenie dopłaty EEG nie stanowi żadnego przysporzenia, jakiego przedsiębiorstwo nie otrzymałoby w normalnych warunkach rynkowych, że nie posiada charakteru selektywnego, że w jej przypadku nie chodzi o pomoc przyznaną przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych oraz że nie prowadzi ani do zakłócenia konkurencji, ani nie ma negatywnego wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

3. Zgodność ze wspólnym rynkiem

- W wypadku, gdyby Sąd stanął na stanowisku, że ma miejsce pomoc państwa, to w myśl opinii skarżącej byłaby ona zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 107 ust. 3 lit. b) i c) TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2014 r. – Harz Guss Zorge przeciwko Komisji

(Sprawa T-177/14)

(2014/C 142/64)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Harz Guss Zorge GmbH (Zorge, Niemcy) (przedstawiciele: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszonej w drodze zaproszenia do zgłaszania uwag (Dz.U. 2014, C 37, s. 73) decyzji pozwanej o wszczęciu formalnego postępowania na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE w sprawie pomocy państwa SA.33995 C (2013) – Niemcy, wsparcie dla produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszone dla przedsiębiorstw energochłonnych dopłaty na podstawie ustawy o energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca zasadniczo podnosi następujące zarzuty:

1. Naruszenie podstawowych przepisów postępowania

- Skarżąca w tym miejscu podnosi, że pozwana niewystarczająco uzasadniła zgodnie z art. 296 ust. 2 TFUE swoją decyzję w sprawie wszczęcia formalnego postępowania kontrolnego na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE. Decyzja wszczynająca postępowanie nie zawiera jakiegokolwiek odnośnej materialnej oceny, opartej na podstawach faktycznych i prawnych z punktu widzenia istnienia przesłanek pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

2. Naruszenie traktatów

- Skarżąca w tym miejscu podnosi, że decyzja Komisji wszczynająca postępowanie narusza art. 107 ust. 1 TFUE. W tym kontekście wyjaśnia, że Trybunał orzekł już w swoim wyroku z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie C-379/98 PreussenElektra, Rec. 2001, s. I 2099, że Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (ustawa o energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, zwana dalej „EEG”) nie przyznaje żadnej pomocy państwa. EEG obowiązuje nadal niezmiennie w swoim zasadniczym kształcie. W szczególności nie uległy zmianie aspekty istotne dla oceny z punktu widzenia pomocy państwa. To samo odnosi się względem decyzji pozwanej z dnia 22 maja 2002 r. (Dz. U. C 164, s. 5), mocą której pozwana stwierdziła, że EEG nie stanowi żadnej pomocy państwa.

- Następnie skarżąca utrzymuje, że zmniejszenie dopłaty EEG nie spełnia przesłanek pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE. W tym kontekście w szczególności twierdzi, że zmniejszenie dopłaty EEG nie stanowi żadnego przysporzenia, jakiego przedsiębiorstwo nie otrzymałoby w normalnych warunkach rynkowych, że nie posiada charakteru selektywnego, że w jej przypadku nie chodzi o pomoc przyznaną przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych oraz że nie prowadzi ani do zakłócenia konkurencji, ani nie ma negatywnego wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

3. Zgodność ze wspólnym rynkiem

- W wypadku, gdyby Sąd stanął na stanowisku, że ma miejsce pomoc państwa, to w myśl opinii skarżącej byłaby ona zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 107 ust. 3 lit. b) i c) TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2014 r. – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss przeciwko Komisji

(Sprawa T-178/14)

(2014/C 142/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim an der Ruhr, Niemcy) (przedstawiciele: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszonej w drodze zaproszenia do zgłaszania uwag (Dz.U. 2014, C 37, s. 73) decyzji pozwanej o wszczęciu formalnego postępowania na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE w sprawie pomocy państwa SA.33995 C (2013) – Niemcy, wsparcie dla produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszone dla przedsiębiorstw energochłonnych dopłaty na podstawie ustawy o energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca zasadniczo podnosi następujące zarzuty:

1. Naruszenie podstawowych przepisów postępowania

- Skarżąca w tym miejscu podnosi, że pozwana niewystarczająco uzasadniła zgodnie z art. 296 ust. 2 TFUE swoją decyzję w sprawie wszczęcia formalnego postępowania kontrolnego na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE. Decyzja wszczynająca postępowanie nie zawiera jakiegokolwiek odnośnej materialnej oceny, opartej na podstawach faktycznych i prawnych z punktu widzenia istnienia przesłanek pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

2. Naruszenie traktatów

- Skarżąca w tym miejscu podnosi, że decyzja Komisji wszczynająca postępowanie narusza art. 107 ust. 1 TFUE. W tym kontekście wyjaśnia, że Trybunał orzekł już w swoim wyroku z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie C-379/98 PreussenElektra, Rec. 2001, s. I 2099, że Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (ustawa o energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, zwana dalej „EEG”) nie przyznaje żadnej pomocy państwa. EEG obowiązuje nadal niezmiennie w swoim zasadniczym kształcie. W szczególności nie uległy zmianie aspekty istotne dla oceny z punktu widzenia pomocy państwa. To samo odnosi się względem decyzji pozwanej z dnia 22 maja 2002 r. (Dz. U. C 164, s. 5), mocą której pozwana stwierdziła, że EEG nie stanowi żadnej pomocy państwa.
- Następnie skarżąca utrzymuje, że zmniejszenie dopłaty EEG nie spełnia przesłanek pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE. W tym kontekście w szczególności twierdzi, że zmniejszenie dopłaty EEG nie stanowi żadnego przysporzenia, jakiego przedsiębiorstwo nie otrzymałoby w normalnych warunkach rynkowych, że nie posiada charakteru selektywnego, że w jej przypadku nie chodzi o pomoc przyznaną przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych oraz że nie prowadzi ani do zakłócenia konkurencji, ani nie ma negatywnego wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.